

Amurgul zorilor

Casian Maftei

Te-am căutat peste tot...
printre ape,
printre palmieri și ghețari,...
prin scorburi săpate
cu dalta timpului,
în sânul mănăstirii bătrâne,
Și în oglinda Frumoasei Albă,
și, obosit,
am adăstat... o clipă întinsă,
sub resemnare.
Răsfoind o carte,
în intimitatea regatului meu,
De ce
a trebuit să mă privești pe sub gene,
Ca pe un cerb,
prințesă
transformată-n căprioară?...
Oare
nu ai știut, încă dinainte
să te adăpi la izvorul meu,
Că voi vedea alb,
sub marea cu care erai înveșmântată?
Ți-am pus brățară de lână
toarsă de fecioare oarbe...
Oare nu știai
că te-ai logodit, atunci,
Pentru întâia oară,
după ce-ai băut
din lumină?
Acum...
ești regină.
Mărul tău
e copt, și frunzele
s-au făcut de aur...
Unde vrei să mai fugi,
acum,
După ce ai găsit adolescența
așa cum era_
Nerănită?...